

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: دیلوم انجنیر نسرین معروفی
۲۷ سپتمبر ۲۰۱۸

زمینه سازی های تجاوز کشور امپریالیستی امریکا بر ونزوئلا

زمینه سازیهای تهاجم و تجاوز ایالات متحده و متحدینش علیه ونزوئلا در کشور المان سرمقاله های رسانه ها را می سازد.

سالهای زیادیست که امپریالیسم امریکا توطئه ها و حملات اقتصادی راعلیه "مورو" رئیس جمهور "ونزوئلا" به راه انداخته است تا وضعیت اقتصادی کشوری را که دارای منابع و ذخایر سرشار نفت در جهان است، به بحران و نابودی بکشانند.

تنها حملات اقتصادی کشور امپریالیستی امریکا نیست که بالای کشور "ونزوئلا" در جریان است بلکه اتحادیه اروپا هم به حیث متحد جنایات امریکا از مدتیست که تحریم های اقتصادی علیه کشور "ونزوئلا" را وضع کرده است. طوری که معلوم می شود امریکا و متحدینش پلان تجاوز به این کشور را طبق برنامه ای که سالهای طولانی در دیگر کشور ها قبل از تجاوزات عملی نمودند، می خواهند عین برنامه را در مورد "ونزوئلا" هم عملی نمایند. چنانچه منطقه مرزی بین "کلمبیا" و "ونزوئلا" به مرکزی برای اجرای پلانها و تبلیغات علیه این کشور تبدیل شده است.

به نظر کشور های امپریالیستی هیچ راه دیگری علیه "ونزوئلا" به جز مداخله نظامی جهت سرنگونی رژیم "نیکلاس مورو" رئیس جمهور این کشور وجود ندارد. این کشور ها علاوه بر این که روز تا روز مداخلات و تحریم ها را علیه "ونزوئلا" تشدید می کنند، بحران انسانی، مهاجرت، نقض حقوق بشر را نیز باعث می شوند.

تجربه نشان داده است که دولتهای تجاوزگر به هر کشوری که بخواهند تجاوز کنند قبلاً زمینه سازی های تجاوز به آن کشور را از طریق رسانه های خود فروخته سازماندهی می کنند.

نظر به تجارب خودم از جامعه‌ی المان طبقه‌ی کارگر در المان از یک جانب قصداً از دید و فهم سیاسی عقب نگه‌داشته شده‌اند و از جانب دیگر اکثر رسانه‌ها به خصوص رسانه‌های را که طبقه‌ی کارگر از نظر می‌گذرانند، نه آزادی بیان دارند و نه هم نویسندگان آنها فهم و دانش بیشتر از آنچه را که به نشر می‌رسانند مانند Bild و BZ. آنها باید آنچه را که دولت می‌خواهد، انتشار بدهند. این را هم خوب می‌دانیم که کارگران در کشور های سرمایه‌داری با کار و فعالیت شاقه و طاقت فرسای هشت - نه ساعت کار در روز که اصلاً قدرت و توان برای آنها باقی نمی‌ماند، فقط صبح زود زمانی که به طرف کار می‌روند اخبار را خریده و در طول راه به خواندن سرمقاله‌هایی که فهم و دانش کمتر را تقاضا می‌کند، از نظر می‌گذرانند. اکثر گزارشات این رسانه را در مورد زندگانی هنرپیشه‌ها و افرادی از خاندان‌های سلطنتی با درج عکس‌ها و تعداد زوجات و اطفال آنها و عکسهای سکسی که کافیت تا آن را فقط مرور کنند، به خورد مردم داده می‌شود. بدین ترتیب دولتها در صدد هستند تا سطح آگاهی سیاسی اکثریت مردم را که کارگران تشکیل می‌دهند، نازل نگه‌دارند.

در این اواخر دولتها و رسانه‌های سازماندهی شده شروع به تبلیغات منفی علیه دولت کشوری که تصمیم به تجاوز در آن کشور را دارند، شروع می‌کنند. طوری که دیده می‌شود بعد از دولتهای عراق، لیبیا و سوریه از مدت هاست که کشور های امپریالیستی اعتراضات ضد حکومتی را نسبت به سیاست "مدورو" در "ونزوئلا" شعله‌ور ساخته‌اند و در رسانه‌های بی‌محتوای کشور های خود وی را شدیداً مورد انتقاد قرار می‌دهند. چنانچه این رسانه‌ها طبق خواست و پلان دولتها نسبت به خرابی اوضاع اقتصادی در "ونزوئلا" که "مردم ماه‌هاست مقابل ریگال‌های خالی خوراکه فروشی‌ها" ایستاده‌اند و دولت قادر نیست تا برای مردم خوراکه و ادویه تهیه نماید، شروع به تبلیغات نموده‌اند.

هدف دولت المان از پخش و انتشار چنین خبرها فقط برانگیختن احساسات انسانی خلق "المان" نسبت به خلق "ونزوئلا" است. در حالی که دولت المان علاوه بر این که خود احساس انسانی و بشر دوستی ندارد بلکه کشت و کشتار و نابودی جزء وجدان سیاسی و اقتصادی آن می‌باشد با آنها می‌خواهد توجه خلق‌ها را نسبت به خلق "ونزوئلا" که به گفته‌ی خود شان خوراکه فروشی‌ها خالی از مواد غذایی است، جلب کند و آنها را علیه دولت "کاراکاس" تحریک نماید. در صورتی که رسانه‌های خبری المان خود را وکیل مدافع عدالت اجتماعی خلقهای به اصطلاح بی‌بضاعت و تهیدست "ونزوئلا" نشان می‌دهند و از بحران اقتصادی، کمبود شدید مواد غذایی، انرژی و دوا در ونزوئلا گزارش می‌دهند، آنها می‌باید از همه اولتر علیه تحریم های اقتصادی که اتحادیه‌ی اروپا وضع کرده زنگهای خطر را به صدا در بیاورند و تقاضای لغو تحریم‌ها را از دولت جنایتکار خود نمایند و علیه آن دست به اعتراضات بزنند.

مردم المان و جهان باید بدانند که به خاطر تحریم های اقتصادی دولتهای جنایتکار است که دولت "کاراکاس" به مشکل می‌تواند مواد غذایی و ادویه وارد کند. مگر با این حال مقاومت و اقدامات رئیس‌جمهور "مدورو" باعث شده است تا این کشور همچنان بتواند در مقابل فشار های امریکا و متحدانش مقاومت کند. این مقاومت خشم امریکا و متحدانش را بیش از پیش برانگیخته است. هدف از گزارش رسانه‌ها به هیچ صورت احساس انسانی و همدردی با خلق ونزوئلا نیست بلکه یگانه هدف دولت المان و رسانه‌های خود فروخته‌آن، بدنام ساختن رئیس‌جمهور و دولت آن است تا به مردم خود بگویند که حالا موقع به اصطلاح کمک به مردم ولی در حقیقت موقع تجاوز و تهاجم به "ونزوئلا" رسیده است. تصمیماتی را که دولتها جهت فریب مردم اتخاذ می‌کنند، در حقیقت می‌خواهند تا تهاجمات، تجاوزات و مداخلاتی را که در کشور های دیگر انجام می‌دهند، مورد انتقاد مردم کشور شان قرار نگیرند.

طوری که معلوم می‌شود ما در حال حاضر همان بازی کثیفی را تجربه می‌کنیم که کشور های امپریالیستی قبل از هر تجاوز به جریان انداخته‌اند: کشور امریکا، المان، انگلستان و فرانسه و .. در هر کشوری که خواستند تا تهاجم و یا

تجاوز نمایند اولاً در صدد شدند تا رؤسای جمهور آن کشور ها را مورد حمله و تاخت و تاز قرار بدهند و ثانیاً این که کدام یکی از دولت ها بوده برحسب انتخاب خود شان یکی را غول و بد و بی کفایت و دیکتاتور و دیگری را تشنه خون، دیوانه و یا جانی و خلاف کار، ضد دموکراسی و آزادی بیان معرفی و قلمداد نمودند. لذا دولتهای امپریالیستی توانسته اند با سیاستهای منافقانه خود توده های مردم را تحت تأثیر خود قرار بدهند، تا زمانی که تهاجم و تجاوز آنها بدون اعتراض و مخالفت مردم بی وقفه به پایان رسانده شود. طوری که ما شاهد زمینه سازیهای امپریالیستها قبل از تهاجم و تجاوز به کشور های یوگوسلاویا، عراق، افغانستان، لیبیا و سوریه هستیم.

"واشنگتن" به طور آشکار و واضح به "انتخاب نظامی" علیه "کاراکاس" که لغت کلیدی اش بر طبق "حفظ و حراست مسئولیت" است، تصمیم گرفته و می خواهد که دشمن سرسخت خود "مدورو" را از قدرت کنار بزند. خوب به خاطر دارم که در سال های ۱۹۹۰ مداخله یک کشور به کشور دیگر را می گفتند که "مداخله بشر دوستانه" است. این که یکی مداخلات جنایتکارانه را حفظ مسئولیت و دیگری مداخله بشر دوستانه نامگذاری می کند، در حقیقت یک مفهوم را می رساند یعنی جنایت و چور و چپاول و به اسارت کشیدن خلقهای آن. تا جایی که بر ما واضح شده است کشورهای امپریالیستی فقط علیه کشورهایی به تهاجم و تجاوز می پردازند که در مقابل امیال اقتصادی و پلانیهای چپاولگرانه آنها سرسختی و مقاومت از خود نشان بدهند و کشور و منافع ملی خود را به حراج نگذارند تا آنها بتوانند پلانیهای شوم خود را عملی نمایند، آنموقع است که دولت آنها دیکتاتور و جانی و ضد آزادی و دموکراسی است. مگر هیچ گاه با دولتهای که به ساز آنها برقصند مشکلی با آنها ندارند بلکه توصیف و تمجید هم می شوند.

پس دیده می شود که جنگ علیه کشوری که در مقابل تسلط امپریالیسم از خود مخالفت نشان می دهد و از اوامر آنها سرپیچی می نماید مانند "مدورو" رئیس جمهور "ونزوئلا"، باید وی را به سرنوشت "صدام حسین" و "قذافی" مبتلاء بسازند و دولت دست نشاندۀ خود را به قدرت برسانند. این که تهاجم و تجاوز آنها به کشور "ونزوئلا" چه پیامدی را به بار می آورد مانند پیامد های خونبار در افغانستان، عراق، لیبیا و سوریه پیشیزی برای شان ارزش ندارد. این تجاوز و تهاجم هم مانند هر تهاجم و تجاوز دیگر، کشتار هزاران فرد بی گناه غیر نظامی، جنایت و تخریب زیرساختها، فقر و بدبختی هر چه بیشتر را به بار می آورد و اینها چیزی است که بر ای امپریالیسم مهم نیست. آنچه برای امپریالیسم مهم و بالارزش است سود و باز هم سود برای خودشان است. به همین منظور آنها آتش جنگها را می افروزند تا خود از آن چیزی به دست آورند.